

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΟ 2022

Μια νέα σελίδα της οικονομίας;

ΝΙΚΟΣ ΒΕΤΤΑΣ Γενικός διευθυντής του ΙΟΒΕ και καθηγητής του Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών

ΑΝ ΚΑΙ Η ΠΑΝΔΗΜΙΑ δεν έχει ακόμη υποχωρήσει, η ελληνική οικονομία βρέθηκε στο δεύτερο μισό του προηγούμενου έτους στην κορυφή ενός ιδιαίτερα ιοχυρού κύματος ανάκαμψης, εν μέσω μιας γενικής θετικής τάσης στην παγκόσμια οικονομία. Τόσο η ανάκαμψη κατά το 2021 όσο και η προηγούμενη ύφεση είναι από τις ιοχυρότερες στην ευρωζώνη, γεγονός που αντανακλά την ιοχυρή συμμετοχή τομέων που επλήγησαν άμεσα από την πανδημία, όπως ο τουρισμός, το λιανικό εμπόριο, η εστίαση και οι μεταφορές. Οι προοπτικές από το τρέχον έτος είναι θετικές, όμως το ύψος της ανάπτυξης και το αν θα έχει χαρακτηριστικά που στην καθιστούν μεοπρόθεσμα βιώσιμη, παραμένουν ανοικτά ζητήματα.

Την εικόνα συνθέτουν επιμέρους βασικοί παράγοντες και αβεβαιότητες. Ενώ εκφράζεται η ελπίδα ότι η πανδημία θα έχει αμβλυνθεί σε πολύ μεγάλο βαθμό πριν το καλοκαίρι, νέες εξάρσεις του υγειονομικού προβλήματος δεν μπορούν να αποκλειστούν, ούτε η ανάγκη νέων μέτρων αντιμετώπισης. Ενώ για το 2022 υπάρχει προοπτική περαπέρα προηγούμενης του ΑΕΠ στην περιοχή του 4%, στην περίπτωση νέας έξαρσης του υγειονομικού προβλήματος, που θα επιβραδύνει και την οικονομική ανάκαμψη στο διεθνές περιβάλλον, η καθυσιέρωσης και εμποδίων στην ομαλή χρηματοδότηση της οικονομίας, προοπτική μεγέθυνσης θα περιοριστεί προς το 2,5% ή και χαμπλότερα. Επίσης, βραχυχρόνια και καθώς έχει μεγάλη συμμετοχή στο ΑΕΠ, η δυναμική της κατανάλωσης είναι αυτή που κατά κύριο λόγο καθορίζει την πορεία του. Η τρέχουσα ανάκαμψη στρίζεται κατά κύριο λόγο σε μεγάλη αύξηση τόσο της ιδιωτικής όσο και της δημόσιας κατανάλωσης. Αξιοσημείωτη είναι όμως και η συνεχιζόμενη άνοδος στις εξαγωγές αγαθών που καλύπτει μέρος ενός κρίσιμου κενού για την ελληνική οικονομία. Συνολικά, η σταδιακή αλλά οπομαντική άνοδος των εξαγωγών και των επενδύσεων στην πανδημία πρέπει να είναι ο πυρήνας της ανάπτυξης ώστε να είναι διατηρήσιμη.

Σε κάθε περίπτωση, καθώς η αρχική δυναμική της εξόδου από την πανδημία θα γίνεται ασθενέστερη, η προσοχή πρέπει να στρέφεται στις περιούσιες μεοπρόθεσμες τάσεις της οικονομίας όπως αυτές είχαν διαμορφωθεί και πριν την έλευση της πανδημίας και στο εάν αυτές μεταβάλλονται. Η

Η άνοδος των εξαγωγών και των επενδύσεων τα επόμενα χρόνια πρέπει να είναι ο πυρήνας της ανάπτυξης

μακροχρόνια ίσοπ, με τα προ πανδημίας δεδομένα, ήταν για επίσης μεγέθυνση περίπου 1%. Αυτός ο ρυθμός μπορεί να ενισχυθεί σημαντικά τα επόμενα λίγα χρόνια από τη θετική συγκυρία και ειδικότερα μέσω της μείωσης της ανεργίας και του επενδυτικού κενού. Ακόμη όμως και να συνυπολογιστεί η θετική επίδραση του Ταμείου Ανάκαμψης και άλλων πόρων, τη λεπτή επίδραση μόνο με χρήση περιούσιων κεφαλαίου και εργασίας θα εξασθενήσει προς ένα 2% ως μέσο όρο της δεκαετίας. Υψηλότεροι ρυθμοί μεγέθυνσης στη δεκαετία, άνω του 3% εποίως, θα μπορούν να επιπευχθούν μόνο με αύξηση της παραγωγικότητας και περαιτέρω προσέλκυση παραγωγικών συντελεστών, εξελιξη που προϋποθέτει ουσιαστικές μεταρρυθμίσεις στις αγορές και τον δημόσιο τομέα. Μια τέτοια πορεία θα είναι αναγκαία για τη σύγκλιση της οικονομίας μας με τον μέσο όρο της ευρωζώνης και για την τοποθέτηση της σε φρούτα που δεν θα επιπρέπει κρίσιες στο ορατό μέλλον.

Παράλληλα, είναι κρίσιμος ο ρόλος της δημοσιονομικής εξισορρόπησης. Η πανδημία και τα αναγκαία μέτρα για την αντιμετώπιση της οδηγούσαν σε ιδιαίτερα βαθύα δημοσιονομικά ελλείμματα και διευρυμένο δανεισμό από το εκωπερικό. Οι πολιτικές στήριξης νοικοκυριών και επιχειρήσεων ήταν κεντρικός παράγοντας για την άμβλυνση της ύφεσης το 2020 και ενίσχυσαν την ανάκαμψη το 2021. Θα πρέπει όμως, αναγκαστικά, να αντιστραφούν προς μπενικό έλλειμμα τη νέα χρονιά και σε λελογιούμενά πρωτογενή πλεονάματα της τάξης του 1% στη συνέχεια. Η δημοσιονομική εξισορρόπηση είναι σύμφωνη με τη συστηματική ανάπτυξη για την ελληνική οικονομία και πρέπει να επιπευχθεί με κατάλληλο μείγμα πολιτικών εσόδων και δαπανών, πρωτίστως για το συμφέρον της χώρας και δευτερεύοντας λόγω των ευρωπαϊκών δημοσιονομικών κανόνων που θα διαμορφωθούν.

Ένα ακόμη ζήτημα που έρχεται εμφατικά στο προσκήνιο είναι η ιοχυρή άνοδος της πιμών για οριομένα αγαθά και τη προοπτική πληθωρισμού. Η αντιστροφή του αντιπληθωρισμού προς κάποια επίπεδα πληθωρισμού στην Ευρώπη το επόμενο διάστημα δεν θα αποτελεί έκπληξη και όσο αυτά παραμένουν χαμπλά, μπορεί να είναι ευνοϊκή συνθήκη για την ευκολότερη διαχείριση συσσωρευμένων δημόσιων και ιδιωτικών χρεών, μέσω της μείωσης του πραγματικού τους βάρους, και συνεπώς για την ομαλή μετάβαση της νομιματικής και δημιούρογεικής πολιτικής προς μια νέα κανονικότητα. Τόσο όμως οι πέσεις που προκαλούνται λόγω υστέρησης της προσφοράς σε σχέση με τη ζήτηση και τη διατάραξης σε παγκόσμιες αλυσίδες εφοδιασμού όσο και αυτές στις αγορές ενέργειας, που σχετίζονται και με την ανάγκη μέτρων αντιμετώπισης της κλιματικής αλλαγής, δημιουργούν επιπλέον κόπος για νοικοκυριά και επιχειρήσεις. Σχετικά, μέτρα ενίσχυσης της παραγωγικής βάσης με αύξηση επενδύσεων και νέου παραγωγικού δυναμικού, όπως και έντασης του ανταγωνισμού στις αγορές, μπορούν και πρέπει να παίξουν κρίσιμο ρόλο δύον αφορά τη διαμόρφωση τηρών εγκωμιών. Επιπλέον, ο βαθμός μετάδοσης πληθωρισμού μέσω τημών θα εξαριθμεί και από τις πολιτικές των κυβερνήσεων, ενώ είναι κρίσιμο οι αυξήσεις στην περιφέρεια και το κέντρο της ευρωζώνης να μη σηματοδοτούν αποκλίσεις στην αναγνωριστικότητα.

Συνολικά, κέντρο της προσοχής και καθρέφτης των επιμέρους πολιτικών δεν μπορεί να είναι άλλο από την πορεία των διδυμών ελλειμμάτων. Τόσο η δημοσιονομική όσο και η εμπορική εξέφρασαν τη βαθύα δεκαετία κρίση και διορθώθηκαν μέσω από μια ιδιαίτερα επώδυνη οικονομική, πολιτική και κοινωνική διαδικασία, με μείωση εισοδημάτων και ευημερίας. Όσο και αν η απόιση πρόσφατη επιδείνωση της λόγω της κρίσης της πανδημίας ήταν αναμενόμενη, η συστηματική διόρθωση τους στη συνέχεια, αυτήν τη φορά σε ένα πλαίσιο ιοχυρής ανάπτυξης και όχι ύφεσης, είναι αναγκαία βάση για μια θετική πορεία της οικονομίας. ●

